

ikke at være tilstrækkelig Grund til at opretholde en saadan særlig Lov. Der forelægges derfor *ingen særlig Lov om Straffelovens Ikrafttræden*, men de fornødne Bestemmelser herom samt Overgangsbestemmelser m. v. er optagne i nærværende Lovforslags sidste Kapitler.

IV. Medens Justitsministeriet saaledes har undladt at følge Kommissionens Udkast til en særlig Forseelseslov og har optaget — og kun delvis — Bestemmelserne fra Udkastet til Ikrafttrædelsesloven i selve Straffelovsforslaget, agter man derimod senere paa Grundlag af Kommissionens Forslag (Tillægslov B.) at fremsætte et særligt Forslag til en *Lov om de som Følge af den ny Ordning fornødne Ændringer i Lovgivningen om Rettens Pleje*. Endelig vil der i Tilslutning til nærværende Lovforslag blive fremsat et selvstændigt *Lovforslag angaaende Arresthuse og Arbejdshuse*, særlig indeholdende Bestemmelser om Statens Overtagelse af Forvaltningen af de nu bestaaende Arresthuse og om disses fremtidige Drift samt om Tilvejebringelse og Drift af Arbejdshuse.

V. Skal man give en kort *Oversigt over, hvad der særlig karakteriserer Lovforslaget* i Sammenligning med den gældende Straffelov, er det naturligt først at fremhæve Lovforslagets vidtgaaende Regler om *Særbehandling af Lovovertræderne*, afpasset efter de specielle Forhold, der for deres Vedkommende gør sig gældende. Medens Straffeloven kun kender saadan Særbehandling af farlige sindssyge Forbrydere (Straffelovens § 38, 2det Stykke), gaar Lovforslaget meget videre. For det første giver det Regler om særlig Straffebehandling af eller Sikkerhedsforanstaltninger overfor psykisk abnorme Forbrydere (§ 18, Stk. 2 og § 75, jfr. §§ 17 og 18), dernæst hjemler det Idømmelse af Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring overfor visse Grupper af farlige eller dog meget besværlige Forbrydere, for hvilke Anvendelse af de almindelige Straffe erfaringsmæssigt ikke fører til noget tilfredsstillende Resultat (§§ 68—74), endvidere indfører det en særlig Straf (Ungdomsfængsel) overfor visse unge Forbrydere (§§ 47—50), og endelig giver det Regler om Anbringelse af Forbrydere, der er forfaldne til Drukenskab, i Drankerasyl før eller efter Straffens Udtaaelse (§ 78).

Med Hensyn til *de egentlige Straffe* kan det fremhæves, at Lovforslaget afskaffer Dødsstraffen, at det afløser de 7 nu kendte Frihedsstraffe (simpelt Fængsel,

Fængsel paa sædvanlig Fangekost, Fængsel paa Vand og Brød, Statsfængsel, Forbedringshusarbejde, Tugthusarbejde og Tvangsarbejde) med 3 (Hæfte, Fængsel og Tugthus, jfr. § 35, Stk. 1), og at det indfører en ny Ordning af Bødestrafpen (Dagsbodsystemet, jfr. § 57) med Adgang til Bødens Inddrivelse ved Udpantning (§ 58).

Lovforslaget adskiller sig dernæst fra den gældende Straffelov derved, at det giver langt videregaaende Regler om *andre Retsfølger af Forbrydelsen end Straf*, jfr. Kapitel 9, af hvis Bestemmelser foruden de til Dels allerede ovenfor omtalte særlige Foranstaltninger overfor psykisk abnorme og drikfældige Forbrydere (§§ 75—78) særlig kan fremhæves Reglerne i §§ 81 og 82 om Fortabelse af borgerlige Rettigheder.

Ved *Bestemmelsen af det strafbares Omraade* har Lovforslaget i ikke ringe Udstrækning belagt ogsaa de uagtsomme Lovovertrædelser med Straf, ikke blot naar det drejer sig om mindre Lovovertrædelser (jfr. § 21, Stk. 1, 2det Punktum, § 257 og § 305), men ogsaa ved grovere Forbrydelser (jfr. særlig §§ 228, 249 og 260). Endvidere kan som Bestemmelser, der udvider det strafbares Omraade, nævnes § 141 angaaende selvforskyldt Beruselse, §§ 175—177 angaaende visse Former af Dokumentfalsk, §§ 222, 224 og 225 angaaende visse Forbrydelser mod Kønssædeligheden samt § 281 om Aager, jfr. endvidere de ny Straffebestemmelser i §§ 139, 205, 208, 209, 215, 237, 253, 263, 303 og 306. Paa den anden Side er der ved visse Forbrydelser, jfr. f. Eks. §§ 200—202 (Betleri m. v.), § 241 (Hjælp til Selvmord) og §§ 227 og 232 (Usædelighed mellem Personer af samme Køn) samt § 243, Stk. 1 (Fosterfordrivelse) sket en Begrænsning af det strafbares Omraade.

Lovforslaget bygger ligesom Straffeloven paa Princippet om de relativt bestemte *Strafferammer*, men Strafferammernes Omfang er blevet betydeligt udvidet, og de Tilfælde, hvor der er fastsat andet Minimum end det for den paagældende Strafart almindelig gældende, er forholdsvist faa og som Regel begrænsede til de alvorligere Forbrydelser, jfr. f. Eks. §§ 103, 104, 116, 118, 148, 160, 182, 183, 213, 218, 219, 238, 246, 259 og 288. Der er ikke i noget Tilfælde foreslaaet en absolut lovbestemt Straf. Fordi der saaledes som Regel kun er foreskrevet et Maksimum for Straffen, men intet andet Minimum end den i Loven foreskrevne Grænse (jfr. §§ 36, 38 og 51), vil de almindelige Strafferammer kunne faa en stor Vidde, jfr. f. Eks. § 168. Allerede som Følge af det som Regel manglende